

sonlige Undervisningsapparat helst ydes dem. Jeg havde tænkt mig som tilstrækkeligt: et stort, mørkt, langærmet Bluseforklæde af Bomuldstøj, 2 Køkkenforklæder af Gulvklude-tøj, et Par Lædersko og et Par Trætofler. Stoffet til Forarbejdelsen af Kjolerne og Mandsdragten maatte ogsaa leveres dem, enten som Gave eller fra Handlende eller de offentlige Fattig-Anstalter. I de sidste Tilfælde vilde der for Syløn indvindes:

for 20 Bomuldskjoler à 1 Kr. 50 Ø. 30 Kr.
for 10 Mandsdragter à 5 Kr. . . 50 —

80 Kr.

Der kan paa et 3 Maaneders Kursus sys en Bomuldskjole og en Hvergarnskjole samt en mandlig Dragt. Som det nedenfor anførte Overslag viser, vil der medgaa ca. 33 Kr. til Materiale for hvert Barn (af det billige Hvergarn og Klæde), af gode stærke Stoffer ca. 51 Kr. Naar man tager i Betragtning, at den unge Pige for disse Penge faar 2 Køkkenforklæder, 1 Bluseforklæde, 1 Bomulds- og en Hvergarnskjole, et Par Træsko samt en Habit til en af Hjemmets mandlige Medlemmer, forekommer det mig at være vel anvendte Penge i Godgørenhedens Tjeneste. Ved Undervisningens Slutning gives der Eleverne en anbefaling eller et Vidnesbyrd, de kunne derved opnaa bedre Pladser, og deres to ordentlige Kjoler vilde da komme dem godt til Nytte.

Tøjet, der udfordres til Øvelse i Vask, skaffes ved, at hvert Barn den ene Lørdag Eftermiddag medbringer en Pakke Tøj, som derpaa i Ugens Løb vaskes, stryges og istandsættes for at faas helt og rent hjem med den næste Lørdag. Rengøring læres ved Lokalernes og Inventariets Renholdelse.

Skal Husgerningssagen knyttes til Kommuneskolerne, maa den med Forringelse af Resultaterne i andre Discipliner optages de to sidste Skoleaar, 12—14 Aars Alderen, hvor Børnene efter min Mening ikke ville formaa at passe Læsningen med Flid og Interesse under det ikke ringe Forbrug af legemlige Kræfter, som de huslige Fag, navnlig inden Vanevanhedens Stadium, medfører. Ved Tillæg af et Aars Skolegang vil man ikke naa Hensigten med Undervisningen i Husgerning, nemlig, at de *fattigste* Børn drage Nytte deraf til Hjemmenes Forbedring, thi deres Forældre kunne ikke underholde dem et helt Aar efter endt Skoletid og trænger til den Bifortjeneste, de kunne erhverve. I Kommuneskolerne sætter en stor Del ret velstaaende Haandværksfolk og Detailhandlere deres Børn, og det vil væsentligst blive disse, der faar Gavn af det tillagte Skoleaar. Det er en Selvfølge, at det kun kan være til det Gode, at ogsaa disse Pigebørn lære Husgerning, men i Hjem, hvor der er Tanke for at spare paa Skolepengene, vil der sandsynligvis i de fleste Tilfælde være en dygtig Husmoder, af hvem Døtrene oplæres til Orden, Sparsommelighed og almindelig Hjemmesyssel. Hvis Uddannelse i Husgerning bliver almindelig i alle Samfundsklasser, hvad der er Tilløb til i de forskellige Lande, og hvad jeg her hjemme efter Evne virker for, vil disse Hjem med Lethed kunne ofre en rimelig Betaling for Døtrenes videre Oplæring i huslig Retning.

Naar jeg søger at gennemføre et 3-Maaneders Kursus inden Husgerningssporgsmaalets Afgørelse, hvad Kommuneskolerne angaar, er det, fordi jeg af Erfaring véd, at

Resultaterne af et saadant vil give et tilstrækkeligt Grundlag til jævnt fremadskridende Udvikling i *huslig Dygtighed for den unge Tjenestepige og vordende Fattighjems Moder*. Jeg anser det for at være af den yderste Vigtighed, at det bliver *de mest trængende* af Kommuneskolens Børn, der høster Gavn af Husgerningsundervisningen, hvilket ikke vil blive Tilfælde, hvis Skolegangen forlænges et Aar, medens jeg paa den anden Side ikke tror, at Eleverne i 12—14 Aars Alderen ville være legemlig stærke nok til at tage fat for Alvor og med de behørigte Kræfter, og dette i endnu mindre Grad, naar Hoved-Interessen, hvad rimeligt er, skal forbeholdes de egentlige Skolefag. — Af de 10 Elever, med hvilke jeg begyndte mit Kursus den 1. Juli, har allerede de 3 faaet Stedfortrædere, de maatte „i Plads“ — til Skade baade for dem og Pladsen — da deres Fædre blev arbejdsløse. De unge Piger paa mit Kursus arbejder med saa frisk en Glæde og lægger Kræfter til med saa udmærket Humør, at hver Lektion har Fremgang til Følge; hvi det bliver mig muligt at gennemføre dette Kursus, vil jeg kunne fremlægge tilfredsstillende og overtydende Resultater til Støtte for mine Udtalelser om denne Sag.

Saaledes ser Timesedlen ud.

	Fagenes Fordeling.				
	Mandag	Tirsdag	Onsdag	Torsdag	Freitag
8—9	Skrædder-arbejde.	Kjolesyning.	Skrædder-arbejde.	Lapning og Stopning.	Teori.
9—10	Frokost.	Frokost.	Frokost.	Frokost.	Frokost.
10—10½	Modepynt.	Kjolesyning.	Skrædder-arbejde.	Linned-syning.	Strykning.
10½—11	Husholdnings-regnskab.	Indkøb.	Madlavning (Resterne af Gaardagens Middag benyttes.	Vasketøjet lægges sammen, stænkes og ruller.	Vasketøjet lægges i Blød.
11—12	Opskrifterne paa de lavede Retter nedskrives.	Madlavning.			
12—1					
1—2					
2—3					
3—4					

Fællesskole for Dreng og Piger.

Kvindebladet har fra det Øjeblik, det traadte ud i Verden, stadig peget paa Fællesskole som en Grundbetingelse for Kvindens Ligestilling med Manden.

Vi har atter og atter gentaget, at der i fælles Lege og i fælles Undervisning for Dreng og Piger ligger en stor opdragende Magt. Barnet vil allerbedst under Arbejdet paa Skolebænken lære at de er jævnbyrdige i Evner. Desuden kan Samlivet mellem

Dreng og Piger i en tidlig Alder være et Værn for Uskyldigheden. Den letfærdige Skæmt og utidige Snak, som ellers fremkommer i Overgangsalderen hos Drengene, vil have tabt sin Magt, naar Fantasien ikke længere kan hidses ved det ubekendte og nye; de smaa Forelskelser, der kan spire frem i Skolebørnene, og som er saa uskyldige og fri for al Sandselighed, de vil aldrig skade; thi skulde de vokse med Tiden, hvad kunde det gøre? Følelserne hvilede da paa et ganske anderledes sundt Grundlag end ofte nu, nemlig paa Aabenhed og Samarbejde.

Vi kan derfor ikke andet end glæde os, naar vi ser der arbejdes for Fællesskoler, og vil ønske Frøken Hanna Adler til Lykke med sin ny Fællesskole, der tager sin Begyndelse 1. September paa Sortedams Doserier 97.

Skolen vil gennem alle Klasserne undervise Dreng og Piger sammen, men har i det første Aar kun 2 Klasser foruden Børnehaven. Hvert Aar vil der komme en ny Klasse til, indtil Skolen har det fulde Antal Klasser i en Forberedelses-, Latin- og Realskole. „Timerne“ vil som oftest kun vare 25—30 Minutter. Fritiderne tilbringes i det fri. I Tilfælde af daarligt Vejr findes en særlig Stue til Leg. Skolens Lokale er en Villa, omgivet af Have og Legeplads. I sin Udstyrelse skiller den sig fra de fleste danske Skoler, idet hver Elev vil faa sin særskilte Pult, og sorte Tavler til Kridt-tegning vil findes langs de fleste Vægge.

Alt Arbejdet skal gøres paa Skolen, og midt i Skoletiden vil der gives en Times Fritid.

Frøken Øbergs Sag mod Politidirektøren.

Hvor let en Kvindes Færd kan misforstaas, og hvor vanskeligt hun kan faa Ret for de høje Domstole, naar hun er lidt aparte i sin Optræden, beviser Frøken Øbergs 5 Aar gamle Sag.

Hvorledes Sagen egentlig vil falde ud, er endnu uafgjort. Det kunde jo tænkes, at selv en Politidirektør kunde tage fejl; det er dog menneskeligt at fejle; især over for et saa eksalteret Menneske som Frøken Øberg.

Jeg haaber ikke, Frøken Øberg vil forlange Skadeserstatning af „Kvindebladet“, fordi jeg kalder hende eksalteret, thi i Virkeligheden beundrer jeg hendes umaadelige Energi. Denne ubegribelige Udholdenhed i 5 Aar at forfølge et bestemt Maal, aldrig et Øjeblik at tabe det af Sigte eller tvivle om Retfærdighedens eller Sandhedens Sejr. Under Fattigdom, Foragt og medlidende Menneskers Skuldertræk har hun arbejdet for at faa sin Sag for Domstolene. Ingen Sagfører vilde føre Sagen, ingen af hendes Venner kunde eller vilde give hende Penge til Sagen, ingen Blade vilde hjælpe hende til at kalde den offentlige Mening frem.

Og hvad er da hele Sagen?

Frøken Øberg, som er svensk af Fødsel, havde været flere Aar i Danmark, men blev ved Uheld uden Erhverv. Hun gik derfor til det offentlige og bad om Hjælp; men da hun er et velbegavet og arbejdsdygtigt Menneske, ønskede hun naturligvis helst Arbejde, og bad derfor Politidirektøren, om hun maatte faa Ansættelse som Opdager.